

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 19T/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924010017
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2024:6924010017.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 04. 04. 2024 v Revúcej, takto

rozhodol:

Obžalovaná

A. B., nar. XX. XX. XXXX v A. C., trvale bytom D. XXX,
E. A. C., toho času bytom F. G. X,
A. C., bez zamestnania,

u z n á v a s a z a v i n n ú,

že

v období od 12.11.2021 do 20.09.2023 si v H. a inde neplnila vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére I. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom vyživovacia povinnosť vyplýva z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine a bola jej určená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 7P/76/2020 z 07.07.2020 tak, že je povinná prispievať na výživu svojej dcéry sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku a od dovŕšenia plnoletosti I. k jej rukám, svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplnila napriek tomu, že v uvedenom období nikde nepracovala ani nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, týmto konaním jej vznikol dlh na výživnom voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca vo výške 179,22 eur a dlh na výživnom voči I. B. vo výške 555,55 eur, hoci bola rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 6T/36/2019 zo dňa 11.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/19/2022 zo dňa 31.08.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.08.2022, uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody súd obvinenú z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvinenú A. B. obžalobu pre skutok, ktorým mala naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Po splnení zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 252 Trestného poriadku súd rozhodol o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej A. B., ktorej bola obžaloba riadne doručená a obžalovaná bola na hlavné pojednávanie riadne a včas súdom predvolaná, pričom na hlavné pojednávanie sa bez včasného ospravedlnenia nedostavila. Obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní, zároveň boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní vrátane upozornenia a možnosti obžalovanej preštudovať vyšetrovací spis, ako aj robiť návrhy na doplnenie vyšetrowania. Súdom bola výslovne upozornená na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jej neprítomnosti, nakoľko je stíhaná na slobode za trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje desať rokov.

Obžalovaná A. B. v prípravnom konaní priznala, že vedela o vyživovacej povinnosti voči svojej dcére I. B., ktorá bola ako 4 ročná, v čase keď ešte žila so svojim bývalým manželom J. B., umiestnená do detského domova v C. K. a neskôr bola zverená do náhradnej starostlivosti do H.. Dcéru nenavštevovala, nepamätá si ani kedy ju naposledy videla, teraz je s ňou v kontakte cez sociálne siete. V minulosti už bola odsúdená za neplatenie výživného na deti. Nevedela uviesť výšku dlhu na výživnom, ani kedy výživné na I. zaplatila, ani nevie akú sumu má platiť. Má 11 detí, jedno dieťa jej zomrelo, 9 detí je umiestnených v detských domovoch. Výživné nemá z čoho platiť, nakoľko je nezamestnaná, od októbra 2023 je evidovaná na úrade práce, nepoberá však žiadne peniaze. Živý ju jej priateľ L. M., s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Nikdy nebola zamestnaná, vždy bola na materskej. Je nemajetná, nemá žiadny majetok ani účet v banke, žiadne sporenie ani poistenie. Svoje konanie oľutovala s tým, že keby mala peniaze, výživné by uhradila.

Svedkyňa I. B., dcéra obžalovanej, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaná jej od dosiahnutia plnoletosti nezaplatila žiadne výživné, ani časť, neposlala jej žiadny dar, ani ju nekontaktuje. Naposledy ju videla, keď mala 4 roky v detskom domove. Raz ju obžalovaná kontaktovala cez sociálne siete. Aktuálne študuje na C. C. E. N. O. A., prvý ročník nadstavbového štúdia. Tri roky si robila učňovku, teraz dva roky pokračuje v nadstavbovom štúdiu, budúci rok bude maturovať. Problémy s výživou, ani základnými potrebami, či štúdiom nemá, netrpí nedostatkom. P. C., v náhradnej starostlivosti, ktorého bola, sa o ňu ďalej stará aj po dosiahnutí plnoletosti. Z úradu práce dostáva náhradné výživné a peniaze za štúdium v celkovej sume 333,- eur, z týchto peňazí mu prispieva do domácnosti. On pre ňu zabezpečuje všetky potreby vrátane stravy, či oblečenia. Sama si dvakrát ročne platí poplatok za ZRPŠ v sume 20,- eur za polrok. Popri škole tiež pracuje, má individuálny študijný plán, pričom každý druhý až tretí mesiac má v škole preskúšanie. Jej príjem závisí od počtu odpracovaných hodín, pracuje v Senci, kde si sama platí ubytovanie.

Svedkyňa H. Q. R., poverená pracovníčka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola pre jej neprítomnosť so súhlasom prokurátora prečítaná, v prípravnom konaní

vypovedala, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 7P/76/2020-38 bola I. B. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti P. C., bytom v H., ktorý bol povinný vykonávať starostlivosť o ňu v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Jej matke A. B. bola uložená povinnosť platiť výživné na svoju dcéru I. B. v sume 30 % zo sumy životného minima, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, počnúc dňom právoplatnosti toho rozsudku. Obžalovaná bola povinná poukazovať toto výživné Úradu práce Revúca počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa. Obžalovaná za obdobie od septembra 2020 do apríla 2022, kedy I. B. dovŕšila plnoletosť, nevyplatila na výživnom na svoju dcéru I. B. žiadnu čiastku. Po dosiahnutí plnoletosti I. B. mala obžalovaná platiť výživné k rukám svojej dcéry. Za uvedené obdobie vznikol pre Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca dlh na výživnom vo výške 592,90 eur. Dňa 31.01.2023 si I. B. podala na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca žiadosť o náhradné výživné a od februára 2023 jej bolo vyplácané náhradné výživné, do októbra 2023 to bolo v celkovej sume 307,87 eur. Obžalovanej boli zaslané dve bezúspešné výzvy na uhradenie zameškaného výživného. Dňa 13.04.2022 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca podal voči povinnej A. B. návrh na vykonanie exekúcie.

Rodným listom I. B. mal sú preukázaný jej vek a príbuzenský vzťah s obžalovanou A. B..

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 7P/76/2020-38 zo dňa 07.07.2020, právoplatným dňa 03.09.2020, mal súd preukázané, že v dôsledku zverenia v tom čase maloletej I. B. do náhradnej osobnej starostlivosti P. C. bytom v Muráni bola jej matke A. B. uložená povinnosť prispievať na výživu svojej dcéry sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 20.-teho dňa v mesiaci na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca.

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 6T/36/2019-612 zo dňa 11.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/19/2022 zo dňa 31.08.2022, právoplatným dňa 31.08.2022 bola A. B. odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, ktorého sa okrem iných detí dopustila aj voči dcére I. B. v dobe od 01.04.2009 do 11.11.2021, na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Potvrdením Súkromnej strednej odbornej školy Revúca bolo ďalej preukázané, že I. B. je od 01.09.2023, v školskom roku 2023/2024 žiačkou I. N triedy v dennej forme štúdia v odbore Podnikanie v remeslách a službách, má osobitnú formu plnenia dochádzky, podľa individuálneho učebného plánu.

Písomnosťami zo dňa 08.02.2022 a 17.02.2022 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca vyzýval matku A. B. na povinnosť platiť výživné na maloletú I. B., ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 7P/76/2020-38 zo dňa 07.07.2020, zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, a to počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa s tým, že dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2020 do 28.02.2022 predstavuje sumu 533,16 eur.

Z upovedomenia o začatí exekúcie ďalej vyplynulo, že dňa 13.04.2022 sa začala exekúcia voči povinnej – A. B. v prospech oprávneného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca za účelom vymoženía zameškaného výživného vo výške 622,77 eur, bežného výživného vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa od mesiaca 06/2022 (splatené do 20.05.2022) a trov exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené dňa 25.04.2022. Ku dňu 18.01.2023 nebola vymožená žiadna suma.

Zo žiadosti o náhradné výživné ďalej vyplýva, že dňa 31.01.2023 I. B. požiadala o vyplatenie náhradného výživného z dôvodu, že jej rodičia si svoju vyživovaciu povinnosť voči nej neplnia. Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca ďalej vyplýva, že od marca 2023 je I. B. vyplácané náhradné výživné a jeho poberanie ďalej trvá.

Správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca mal súd ďalej preukázané, že obžalovaná A. B. v období od 01.11.2021 do 05.05.2023 nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Do tejto evidencie bola zaradená až dňa 20.09.2023 a jej evidencia trvá. V období od 01.03.2019 do 13.12.2021

poberala rodičovský príspevok pri starostlivosti o mal. S. A., za rok 2021 v sume 275,90 eur mesačne, v období od 01.02.2022 do 31.01.2023 poberala rodičovský príspevok pri starostlivosti o mal. C. B., za rok 2022 v sume 280,- eur mesačne a za 01/2023 v sume 301,- eur. Do 31.01.2023 súčasne poberala aj prídavok na 5 maloletých detí v celkovej sume 300,- eur, do 28.02.2023 poberala prídavok už iba na jedno maloleté dieťa v sume 60,- eur. Od 10/2023 poberá pomoc v hmotnej núdzi v sume 85,- eur mesačne, za 11/2023 jej bola vyplatená suma 172,- eur.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota ďalej vyplýva, že obžalovaná nemá vytvorené podmienky na výchovu maloletých detí a nemá ani trvalé bývanie. V dobe od 25.04.2022 do 28.02.2023 bývala v Krízovom centre SOS Rimavská Sobota aj s piatimi maloletými deťmi. Napriek tomu, že mala vytvorené podmienky a v starostlivosti a výchove o maloleté deti jej nebránila žiadna závažná prekážka, sa o svoje maloleté deti nestarala, z krízového centra pravidelne odchádzala, aj keď k tomu nebola nútená. Maloleté deti po tom, čo bolo voči matke začaté trestné stíhanie pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže boli z jej starostlivosti odobraté a umiestené v Centre pre deti a rodiny. Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/94/2023 zo dňa 31.07.2023, právoplatným dňa 08.11.2023, bola obvinená A. B. odsúdená za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Súčasne bol zrušený výrok o treste, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/157/2022 zo dňa 29.12.2022, právoplatným dňa 04.02.2023, a to trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Rodným listom mal. T. B. mal súd preukázanú existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti obžalovanej k maloletému dieťaťu narodenému dňa XX.XX.XXXX.

Z potvrdení Sociálnej poisťovne, pobočka Rimavská Sobota, vyplýva, že obžalovaná A. B. v období od 01.11.2021 do 15.05.2023 nebola registrovaná v informačnom systéme Sociálnej poisťovne a nepoberala ani žiadnu dávku vyplácanú sociálnou poisťovňou. V období od 15.05.2023 do 27.11.2023 bola registrovaná ako fyzická osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov. Odvádzateľom poistného je od 01.01.2018 dosiaľ štát. Od 20.09.2023 sa obžalovaná nachádza v evidencii žiadateľov o dávku v nezamestnanosti, táto jej však nebola priznaná pre nesplnenie podmienok.

Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca na čítanie zápisnice o výsluchu svedkyne Q. H. J. z prípravného konania, zabezpečenej do vyšetrovacieho spisu pred vznesením obvinenia, súd s poukazom na body II. a III. stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu, sp. zn. Tjp 69/2009 zo dňa 07.12.2009 uvádza, že predmetná svedecká výpoveď nemá charakter neodkladného alebo neopakovateľného úkonu a preto nič nebránilo tomu, aby svedkyňa bola v prípravnom konaní opätovne vypočutá vo veci konajúcim vyšetrovateľom PZ po vznesení obvinenia s cieľom zachovať právo obvinenej na obhajobu a kontradiktórny postup bez toho, aby obvinená po vznesení obvinenia musela o to osobitne žiadať. V neposlednom rade na osobnom výsluchu tejto svedkyne v štádiu konania pred súdom na hlavnom pojednávaní netrval ani prokurátor.

Na základe vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu v rozsahu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich vzájomných súvislostiach, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal, je trestným činom a spáchala ho obžalovaná.

Existencia vyživovacej povinnosti obžalovanej ako matky voči jej dcére I. B. je daná zákonom a táto trvá do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Príbuzenský vzťah medzi obžalovanou a I. B. mal súd preukázaný jej rodným listom. Výška výživného bola určená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 7P/76/2020-38 zo dňa 07.07.2020, právoplatným dňa 03.09.2020, sumou minimálneho výživného, t.j. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktorú sumu bola obžalovaná povinná počnúc právoplatnosťou rozsudku poukazovať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, nakoľko I. B. bola zverená no náhradnej osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby a po dosiahnutí jej plnoletosti priamo k rukám I.

B., keďže bolo preukázané, že aj po dosiahnutí plnoletosti sa táto dennou formou štúdia, hoci podľa individuálneho učebného plánu, naďalej pripravuje na výkon povolania.

Trestný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť v civilnom konaní, vrátane rozsahu výživného (R 11/1984). Súd v trestnom konaní posudzuje rozsah vyživovacej povinnosti samostatne, a preto môže vychádzať aj z iného rozsahu vyživovacej povinnosti ako civilný súd.

V nadväznosti na civilným súdom určenú vyživovaciu povinnosť obžalovanej, súd s ohľadom na zistené majetkové a osobné pomery obžalovanej a existenciu jej ďalších vyživovacích povinností k deviatim maloletým deťom dospel k záveru, že aj napriek značnému času od rozhodovania civilného súdu nedošlo na strane obžalovanej k takej zmene rozhodujúcich okolností, ktoré by viedli tento súd k posúdeniu inej výšky vyživovacej povinnosti obžalovanej. Z uvedeného dôvodu súd v danom prípade vychádzal z rozsahu vyživovacej povinnosti určenej civilným súdom, a to zo sumy minimálneho zákonného výživného rovnajúcej sa sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Suma minimálneho výživného od 01.07.2021 do 30.06.2022 predstavovala čiastku 29,87 eur mesačne a od 01.07.2022 do 30. júna 2023 čiastku 32,11 eur mesačne a od 01.07.2023 predstavuje čiastku 36,83 eur mesačne.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, kedy oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Obhajoba obžalovanej, že si vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére neplnila ani len sčasti z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie ju nijakým spôsobom nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti, a už vôbec ju neospravedľuje, s ohľadom na jeho minimálnu výšku, ktoré plnenie je povinný pre svoje dieťa poskytovať každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti, či majetkové pomery. Listinnými dôkazmi, ako aj výpoveďou svedkyne H. Q. R. bolo pritom preukázané, že obžalovaná bola opakovane vyzývaná na uhradenie zameškaného výživného a toto výživné ani len sčasti na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a ani k rukám svojej dcéry I. B. ku dňu rozhodnutia súdu dobrovoľne a ani núteným výkonom vzhľadom na bezúspešnosť vedenej exekúcie, neuhradila. Obžalovaná priznala, že celé obdobie neplatenia výživného nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, ktorá skutočnosť bola taktiež preukázaná listinnými dôkazmi. Rovnako tak bolo preukázané i to, že v rozhodnom období jej príjem tvoril aj rodičovský príspevok a prídavky na ďalšie maloleté deti, z ktorého príjmu si minimálne v čase jej pobytu v krízovom centre svoju vyživovaciu povinnosť k svojej dcére plniť mohla a mala, keďže faktickú starostlivosť o ňu od jej štyroch rokov, kedy bola umiestnená v ústavnom zariadení, nielenže nezabezpečovala, ale neprejavovala ani len minimálny záujem starostlivosť o ňu zabezpečovať, nekontaktovala ju, nenavštevovala, ani sa nesnažila v priebehu niekoľkých rokov zlepšiť svoju životnú situáciu a pomery. Obžalovaná sa navyše riadne nestarala ani o výchovu svojich ďalších maloletých detí, a to ani v čase jej pobytu v krízovom centre, v dôsledku čoho boli aj tieto maloleté deti umiestnené v ústavných zariadeniach a obžalovaná bola za ohrozovanie ich mravnej výchovy právoplatne odsúdená.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaná najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 6T/36/2019 zo dňa 11.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/19/2022 zo dňa 31.08.2022 odsúdená. Obžalovaná ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt protiprávnym konaním spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušila záujem chránený týmto zákonom na riadnom, včasnom a úplnom plnení vyživovacej povinnosti zo strany povinnej osoby, lebo vedela, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom na riadnej výžive svojej dcéry, a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzročená. Obžalovaná tak konala minimálne v nepriamom úmysle, keďže si svoju vyživovaciu povinnosť neplnila, hoci vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti si vyživovaciu povinnosť plniť mohla a mala, lebo od útleho detstva Nikoľety vedela, že je v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu povinná výživné platiť, aj to len v minimálnej zákonnej výške a vedela i to, že táto povinnosť jej vyplýva zo Zákona o rodine, ale úmyselne túto povinnosť zanedbávala, a to aj napriek tomu, že bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takéto konanie odsúdená. Vínu obžalovanej preukazuje rad dôkazov, počnúc výpoveď samotnej obžalovanej, ktorá si zjavne zamieňa príjem zo závislej činnosti s príjmom zo štátnych sociálnych dávok v podobe rodičovského príspevku a prídavkov na maloleté deti, ako aj výpovede svedkyň Q. Q. R. a I. B., ktoré vo významnej miere dopĺňajú aj dôkazy plynúce z iných v kontexte vykonaných dôkazných prostriedkov na

hlavnom pojednávaní. Súd preto uznal obžalovanú vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Podľa správy o povesti z miesta trvalého bydliska obžalovaná nie je bližšie hodnotená. V registri trestov má 5 záznamov. Naposledy bola odsúdená vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/94/2023 zo dňa 31.07.2023, právoplatným dňa 08.11.2023, k súhrnnému podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorého skúšobná doba v trvaní 24 mesiacov začala plynúť dňa 05.02.2023. V registri priestupkov má 4 záznamy za priestupky proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vyhodnotil povahu spáchaného trestného činu, jeho závažnosť a spôsob spáchania vrátane následku, zavinenia, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osoby páchatelky a možnosť jej prevýchovy. Súd u obžalovanej vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento oľutovala a jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že už bola za trestný čin odsúdená. Pri rovnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd preto v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona vychádzal zo základnej zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 1 až 5 rokov. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou, tiež s prihliadnutím na povahu prejednávaneho trestného činu, ako aj význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom, a to nárok dieťaťa na výživu zo strany jeho rodiča, ktorý nárok vyplýva zo Zákona o rodine, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej je potrebné uložiť trest odňatia slobody vymeraný v prvej polovici trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov z dôvodu, že v prípade obžalovanej sa jedná o špeciálnu recidívu, keďže táto už aj v minulosti bola za obdobný trestný čin právoplatne odsúdená, pričom časť prejednávaneho skutku spáchala aj počas plynutia skúšobnej doby vo veci tunajšieho okresného súdu, sp. zn. 11T/94/2023. V súvislosti s vplyvom uloženého trestu na rodinu a blízke osoby obžalovanej (§ 34 ods. 3 Tr. zákona) súd ďalej uvádza, že obžalovaná, hoci je matkou niekoľkých maloletých detí, dosiaľ nemala záujem nadobudnúť riadne rodičovské zručnosti, a to ani napriek pomoci poskytovanej jej v priebehu rokov 2022-2023 po dobu niekoľko mesiacov zo strany pracovníkov krízového centra, v ktorom prebývala, naopak o riadnu výchovu svojich maloletých detí ani počas tejto doby neprejavovala žiadny záujem, hoci jej v starostlivosti o ne nebránila žiadna závažná prekážka, v dôsledku čoho boli tieto deti opätovne umiestnené v ústavných zariadeniach. Z uvedeného dôvodu výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody bude podľa názoru súdu postihovať výhradne iba obžalovanú ako páchatelku trestnej činnosti. Pokiaľ ide o ďalšie maloleté dieťa obžalovanej, narodené v decembri 2023, starostlivosť po dosiahnutí jedného roku môže zabezpečovať aj jeho otec, keďže do roka od nariadenia maloletého dieťaťa je súd povinný výkon nepodmienečného trestu odložiť.

Nakoľko obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ju preto zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Ako už bolo vyššie uvedené výkon trestu odňatia slobody na tehotnej žene alebo na matke novonarodeného dieťaťa súd odloží na jeden rok po pôrode (§ 409 ods. 3 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.